

Beslutningsforslag nr. **B 3**

Folketinget 2010-11

Fremsat den 14. oktober 2010 af Line Barfod (EL), Per Clausen (EL), Johanne Schmidt-Nielsen (EL) og Frank Aaen (EL)

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af den nedsatte kontanthjælp til unge under 25 år

Folketinget pålægger regeringen at afskaffe den nedsatte kontanthjælpsydelse til unge under 25 år inden udgangen af folketingsåret 2010-11.

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en delvis genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 7, folketingsåret 2005-06, jf. Folketingstidende Tillæg A side 773 og 775, Tillæg B side 1018 og Folketingets forhandlinger side 2354 og 8203. Beslutningsforslaget pålægger regeringen at ændre lov om aktiv socialpolitik således, at unge under 25 år fremover får fuld kontanthjælp i stedet for den særlig lave ungeydelse.

I dag får en enlig kontanthjælpsmodtager uden forsørgerpligt 9.857 kr. pr. måned, hvis man er over 25 år, mens man kun får 6.351 kr., hvis man er under 25 år.

Der er ingen logiske argumenter for denne forskelsbehandling. Der er ingen butikker, hvor unge under 25 år kan købe mad til en lavere pris. Der er blevet argumenteret med, at de unge på kontanthjælp skal have samme vilkår som unge på SU. Men unge på SU har i modsætning til unge på kontanthjælp mulighed for at arbejde ved siden af, og de unge på SU har ikke de samme sociale og sygdomsmæssige problemer, som de unge på kontanthjælp.

Et flertal i Folketinget erkendte i 2006 delvis problemet og vedtog beslutningsforslag nr. B 116 (2005-06) om, at unge med visse psykiske lidelser skal have fuld kontanthjælp. Det blev gennemført med lovforslag nr. L 91 (2006-07). Der gives således fuld kontanthjælp til unge, der har en dokumenteret psykisk lidelse, der er diagnosticeret som skizofreni, skizotypisk sindslidelse, vedvarende psykotisk tilstand, korterevarende psykotisk tilstand, skizoaffektiv lidelse, uspecificeret ikke organisk betinget psykose og emotionelt ustabil personlighedsstruktur af borderlinetype.

Det er meget svært at forklare andre unge og deres behandlere, hvorfor det kun er nogle psykiske lidelser der udløser kontanthjælp og ikke andre lidelser, der kan give lige så store problemer. Der er også en række unge med fysiske lidelser, som f.eks. diabetes, der får store problemer med den lave ydelse, fordi den simpelthen ikke dækker deres udgifter til mad.

I 2006 undersøgte Københavns Kommune levevilkår og fattigdom i kommunen. Rapporten (»Analyse af levevilkår og fattigdom i Københavns Kommune«, december 2007) konkluderer, at de langtids- og permanent fattige har flere økonomiske afsavn end andre københavnere, de er mindre aktive i deres fritid, mindre aktive i forhold til politik og deltagelse i samfundet generelt og har et dårligere helbred både fysisk og psykisk. Ifølge undersøgelsen var fattigdomsgrænsen for en enlig uden børn i 2005 på 103.649 kr. årligt. Det svarer til ca. 8637 kr. om måneden. Unge kontanthjælpsmodtagere under

25 år får, 5 år efter, stadig langt mindre udbetalt om måneden end den fattigdomsgrænse, undersøgelsen nåede frem til.

I forhold til inddrivelse af offentlig gæld og gældssanering har regeringen og Folketinget fastsat, at man skal have mindst 5.380 kr. om måneden til mad m.m., når man har betalt sine faste udgifter. En ung, der før skat får 6.351 kr. om måneden i kontanthjælp og efter skat skal betale en husleje, der ofte vil være på mindst 3.000 kr. om måneden, har langt mindre tilbage, end det regeringen har besluttet er nødvendigt.

Ungeydelsen rammer særlig de mest udsatte unge hårdt, da de ofte har andre problemer end ledighed, så som psykisk sygdom, misbrug og dysfunktionel familiebaggrund, ud over ledighed. Et speciale af Lene Nedergård fra Den Sociale Højskole konkluderer, at den lave ydelse har den konsekvens, at mange unge på kontanthjælp begår kriminalitet for at klare sig økonomisk. De lider afsavn, mister deres bolig, må undvære mad og har en række andre fattigdomsproblematikker (jf. <http://www.socialrdg.dk/Default.aspx?ID=4259>). De medarbejdere, som har med de unge at gøre, beretter om, at de unge på kontanthjælp begår kriminalitet, sælger stoffer og prostituerer sig selv for at klare sig økonomisk. Prostitutionen sker ofte mere indirekte ved, at de f.eks. har sex med en person for at få husly for natten. Fattigdom og dårlig ernæring betyder søvnbesvær, og manglende søvn betyder, at de unge har svært ved at møde op til behandling dagen efter. Manglende økonomi modarbejder i sidste ende behandlingen, som kommunerne betaler dyrt for. Mange unge tager også forbrugslån for at få det hele til at hænge sammen og står derfor ydermere i en gældsælde (jf. <http://www.socialrdg.dk/Default.aspx?ID=4259>). De særlig udsatte unges problemer er meget mere komplekse end blot ledighed. Ungeydelsen er en forhindring for, at de unge kan komme videre i livet og blive en del af samfundet, og bør derfor afskaffes hurtigst muligt.

Der er et stort behov for at sikre, at færre unge bliver så ødelagte, at de ender på førtidspension. Hvis man sikrer, at de har penge nok til at betale deres husleje og deres mad, så vil langt flere kunne bruge deres sparsomme ressourcer på at følge behandling, komme igennem forskellige kurser, og hvad der ellers skal til, for at de kan få et arbejde eller komme i gang med en uddannelse, der senere kan føre til arbejde.

Forslagsstillerne ønsker også at afskaffe starthjælp og har adskillige gange foreslået dette sammen med Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Radikale Venstre, således at alle, der er havnet på kontanthjælp, får den samme ydelse, uanset hvad deres navn og deres alder er.

*Skriftlig fremsættelse***Line Barfod** (EL) m.fl.

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af den nedsatte kontanthjælp til unge under 25 år.

(Beslutningsforslag nr. B 3)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.